

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/44/2023
Identifikačné číslo spisu:	6121264020
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6121264020.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu: R., narodený XX. H. XXXX, bytom A., Y., zastúpený AK Berčo s. r. o., so sídlom J. Hanulu 19, Spišská Nová Ves, IČO: 54 329 281, proti žalovanému: Slavomír Pecha, s miestom podnikania Dubová 3, Spišské Tomášovce, IČO: 45 317 992, zastúpený AK PG s. r. o., so sídlom Vápenná 7, Bratislava, IČO: 36 866 911, o zaplatenie 2 541 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 10Cb/9/2021, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. apríla 2023 č. k. 3Cob/91/2022-178, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. februára 2022 č. k. 10Cb/9/2021-142 vo výroku I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 541 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 247 eur od 17. septembra 2018 do zaplatenia a s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 294 eur od 20. októbra 2018 zaplatenia. Vo výroku II. súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Vo výroku III. súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2 541 eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 247 eur od 17. septembra 2018 do zaplatenia, s 8,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 294 eur od 20. októbra 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzatvorením Zmluvy o dielo z 29. júna 2018 (ďalej len „Zmluva o dielo“) so žalovaným, predmetom ktorej bolo zo strany žalobcu dodanie diela spočívajúceho zo stavebných prác pre žalovaného v Spolkovej republike Nemecko. Na základe vykonaných prác žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 20180008-2 z 2. septembra 2018, splatnú 16. septembra 2018 na sumu

2 247 eur za dokončovacie stavebné práce pri realizácii interiérov a exteriérov za obdobie od 20. augusta 2018 do 7. septembra 2018 a faktúru č. 20180009 z 5. októbra 2018, splatnú 19. októbra 2018, na sumu 294 eur za dokončovacie stavebné práce pri realizácii interiérov a exteriérov za obdobie od 24. septembra 2018 do 25. septembra 2018. Žalovaný uvedené faktúry žalobcovi neuhradil.

1.2. Na základe návrhu žalobcu vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní 7. apríla 2021 platobný rozkaz sp. zn. 27Up/250/2021, voči ktorému podal žalovaný včas odpor. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu neuznal a uviedol, že žalobca porušil ustanovenie bodu 4.1 Zmluvy o dielo, keď nemal zabezpečený platný certifikát A1, ďalej mal porušiť bod 5.5 Zmluvy o dielo, podľa ktorého žalobca nemal vykonávať žiadne úkony smerujúce k uzatvoreniu pracovného pomeru, alebo iného, obdobného pomeru vrátane podnikateľskej činnosti s investorom, objednávateľom, resp. subdodávateľom počas trvania zmluvy a 24 mesiacov po jej ukončení, žalobca nemal mať ani potrebnú odbornú spôsobilosť na elektroinštalačné práce a nepredložil žalovanému žiaden preberací protokol, na základe ktorého by bolo možné v zmysle bodu 2.4 Zmluvy o dielo odvodiť schválenie súpisu vykonaných prác.

1.3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o dielo, ktorej predmetom bola realizácia stavebných prác v mesiacoch júl až september 2018 a na základe ktorej žalobca vystavil faktúru č. 20180008-2 za stavebné práce od 20. augusta 2018 do 7. septembra 2018 spolu na sumu 2 247 eur a faktúru č. 20180009 za stavebné práce vykonávané v dňoch 24. septembra 2018 a 25. septembra 2018 spolu na sumu 294 eur. Žalobca ako podklad pre ustálenie výšky fakturovanej sumy poukázal na znenie bodu 2.2 Zmluvy o dielo, podľa ktorého prípadné vedľajšie činnosti spadajúce pod hodinovú sadzbu, budú odmeňované sumou 14 eur za hodinu. Žalobca pre ustálenie rozsahu vykonaných vedľajších činností spadajúcich pod hodinovú sadzbu predložil súdu „Stundenzettel“, teda výkaz odpracovaných hodín, na ktorých je uvedený podpis bližšie nestotožnenej osoby.

1.4. Vykonaným dokazovaním súd nemal pochybnosti, že žalobca skutočne odpracoval od 20. augusta 2018 do 7. septembra 2018 spolu 160,5 hodín, čo predstavuje v zmysle bodu 2.2 Zmluvy o dielo sumu 2 247 eur a následne od 24. septembra 2018 do 25. septembra 2018 spolu 21 hodín, čo predstavuje v zmysle bodu 2.2 Zmluvy o dielo 294 eur. Túto skutočnosť žalovaný nerozporoval pri svojom výsluchu. Sporným bola podľa súdu prvej inštancie skutočnosť, či na základe zmluvy vznikol žalobcovi nárok na vystavenie faktúry za vykonanú prácu. Žalovaný v konaní namietal, že podľa bodu 2.4 Zmluvy o dielo má žalobca nárok na zaplatenie fakturovanej sumy po schválení súpisu vykonaných prác v lehote do 14 dní po predložení riadne vystavenej faktúry, pričom žalovaný tvrdil, že žalobcovi nikdy neschválil súpis vykonaných prác a teda žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na vystavenie faktúr, ktorých sa žalobca v tomto spore domáha. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným nebolo zavedené v rámci obchodnej praxe písomné schvaľovanie súpisu vykonaných prác, teda vyhotovenie listiny, na ktorej by sa nachádzal podpis tak žalobcu, ako aj žalovaného, ktorá by jednoznačne vymedzila počet odpracovaných hodín. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že práce boli odsúhlasované telefonicky a potom ich odsúhlasoval pán R. teda konateľ spoločnosti AD7-SK s.r.o., s ktorou mal žalovaný zmluvný vzťah.

1.5. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že spolupráca medzi žalobcom a žalovaným prebiehala aj v mesiaci júl 2018, počas ktorého neboli žiadne problémy a strany si medzi sebou zaviedli systém potvrdzovania počtu odpracovaných hodín, ktorý pre žalobcu potvrdzovala osoba generálneho zhotoviteľa, v tomto prípade nemecká obchodná spoločnosť. Súd prvej inštancie identifikoval fakturačný reťazec, kde žalobca fakturoval odpracovaný počet hodín žalovanému, ten rovnaký počet hodín fakturoval spoločnosti AC7-SK s.r.o. (faktúra č. 20180008-2) alebo spoločnosti 100Plus s.r.o. (faktúra č. 20180009) a tieto spoločnosti opätovne rovnaký počet hodín fakturovali generálnemu zhotoviteľovi, ktorým bola nemecká obchodná spoločnosť. Uvedený systém fakturácie potvrdil aj svedok H. Na stavbe bol nemeckou spoločnosťou určený koordinátor, ktorý ostatným pracovníkom zadefinoval úlohy a podpisoval im počet odpracovaných hodín. Žalovaný zároveň potvrdil, že nárok žalobcu z faktúry č. 20180009 v tom istom rozsahu fakturoval spoločnosti 100Plus s. r. o. vo výške 704,22 eura. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že pokiaľ by sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že podmienkou vzniku nároku na zaplatenie ceny riadne zhotoveného diela je podpis súpisu vykonaných prác, teoreticky by nikdy nemuselo prísť k splneniu hmotnoprávných predpokladov pre vznik nároku na zaplatenie ceny diela, keďže objednávateľovi by stačilo odoprieť podpis na súpise vykonaných prác.

Podľa bodu 1.3 Zmluvy o dielo sa žalovaný ako objednávateľ zaviazal prevziať riadne zhotovené dielo od zhotoviteľa, teda žalobcu a zároveň sa žalovaný zaviazal za takto zhotovené dielo zaplatiť žalobcovi odplatu. Žalovaný v konaní nepreukázal, že práce, ktoré vykonával žalobca, nemali byť vykonané tak, ako ich predložil žalobca prostredníctvom iného pracovníka, R.. Základnou povinnosťou objednávateľa bolo dielo prevziať. Zhotoviteľ splnil svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi v dohodnutom mieste.

1.6. Po vykonaní diela bol objednávateľ v zmysle § 536 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“) povinný zaplatiť zhotoviteľovi odplatu. Podľa § 263 ods. 2 OBZ nie je možné odchýliť sa od základných ustanovení pre jednotlivé zmluvné typy. Za predpokladu riadne zhotoveného diela bol objednávateľ povinný toto dielo prevziať a zaplatiť zaň odplatu. Ak žalobca preukázateľne predložil žalovanému počet odpracovaných hodín a žalovaný tento počet odpracovaných hodín nerozporoval, a to bezprostredne po jeho prijatí a rovnako ani v konaní pred súdom, žalobcovi podľa súdu prvej inštancie vznikol nárok na odplatu za zhotovené dielo podľa podmienok dohodnutých v Zmluve o dielo. Samotný žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že konateľ spoločnosti AC-7 SK s.r.o. pán R. odsúhlasoval rozsah vykonaných prác. Výkazy odpracovaných hodín, ktoré tvorili podklad pre faktúru č. 20180008-2 boli vystavené na hlavičkovom papieri spoločnosti AC-7 SK s.r.o., preto je dôvodné predpokladať, že počet odpracovaných hodín bol odsúhlasený aj s odberateľom žalovaného.

1.7. Žalovaný v konaní namietal aj nekvalitné zhotovenie diela žalobcom. Žalovaný ale v konaní nepreukázal, že by žalobcu upozorňoval na nekvalitu vykonávaných prác, a to v súlade s § 550 ods. 1 OBZ. Pokiaľ by žalobca vykonával prácu nekvalitne, koordinátor by žalobcovi nepodpísal výkaz odpracovaných hodín. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na rozpory v tvrdeniach žalovaného, keď v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že faktúry mu boli doručené, pritom v rámci záverečnej reči uviedol, že nie je možné dospieť k záveru, že by mu faktúry doručené boli. V konaní nebolo sporné, či svedok R. bol splnomocnený žalobcom na zasielanie výkazu odpracovaných hodín žalovanému. Žalovaný v konaní nepoprel prijatie výkazov odpracovaných hodín.

1.8. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že strany si medzi sebou ustálili takú prax, ktorá bola založená na súpise odpracovaných hodín potvrdených koordinátorom nemeckej spoločnosti a rozsah odpracovaných hodín bol medzi stranami odsúhlasený telefonicky. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že žalobca a žalovaný pracovali v mesiaci august a september 2018 v rôznych mestách a preto ani nebolo objektívne možné si osobne a písomnou formou odsúhlasovať súpis vykonaných prác. Nárok žalobcu v časti istiny preto súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôvodný a žalobu zamietol v časti úroku z omeškania nad 8% ročne, keďže ku dňu 16. septembra 2018 bola úroková sadzba Európskej centrálnej banky stanovená na 0,00%. Vzhľadom na plný úspech žalobcu vo veci, súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 28. apríla 2023 č. k. 3Cob/91/2022-178 vo výroku I. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov I. a III., vo výroku II. odmietol odvolanie žalovaného proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie a vo výroku III. odvolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Žalovaný podľa odvolacieho súdu namietal správnosť záverov o skutočnom odpracovaní 160,5 hodín žalobcom na základe Zmluvy o dielo a preukázanie schválenia súpisu vykonaných prác. Odvolací súd poukázal na výpoveď svedka R., ktorý spoločne so žalobcom vykonával práce na jednotlivých stavbách a ktorý potvrdil rozsah vykonaných prác žalobcom. Uvedený svedok zároveň potvrdil, že práce odsúhlasovali nemci a takto odsúhlasené práce preposielal aj za žalobcu na ich preplatenie žalovanému. Výpoveď uvedeného svedka podľa odvolacieho súdu korešpondovala aj s výpoveďou svedka J., ktorý vypovedal, že nemeckí koordinátori na stavbe odsúhlasovali výkazy živnostníkov. Svedok J. zároveň dodal, že všetky faktúry, ktoré vystavil žalovaný jeho spoločnosti 100Plus s.r.o. boli žalovanému zaplatené a tiež, že sa nestávalo, že by nemci nevyplatili faktúru s počtom hodín, ktorý už odsúhlasili.

2.2. Odvolací súd ďalej poukázal na namietaný bod 2.4 Zmluvy o dielo, z ktorého podľa odvolacieho súdu nevyplýva, že by mal súpis prác žalovaný ako objednávateľ schváliť písomne. Žalobca zároveň žalovanému vystavil aj ďalšie faktúry č. 20180007-1, 20180008-1 a 20180007, a to rovnakým spôsobom, žalovaný ich ale uhradil. Žalovaný v konaní neuviedol, akú inú konkrétnu podobu mal mať

dokument Wochenbericht - Stundenzettel, ktorý akceptoval ako dostačujúci podklad pre fakturáciu v zmysle bodu 2.4 Zmluvy o dielo pri ďalších troch faktúrach vystavených žalobcom. Z uvedených dôvodov nebol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2.3. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd uviedol, že z odvolania nie je zrejmé, aplikácie akej právnej normy sa žalovaný domáha, prípadne ktorá právna norma mala byť súdom prvej inštancie interpretovaná nesprávne.

2.4. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správne právne závery, výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie preto potvrdil ako vecne správny. Odvolací súd vo vzťahu k potvrdeniu výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že žalobca bol v konaní plne úspešný, keď už v upomínacom konaní opravil chybu v písaní spočívajúcu v sadzbe úroku z omeškania na 8 % ročne. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v časti úrokov z omeškania presahujúcich 8 % ročne bolo preto nadbytočné. Žalovaný podal odvolanie aj proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Uvedeným výrokom súd prvej inštancie nerozhodol v neprospech žalovaného, preto žalovaný nebol oprávnený proti tomuto výroku rozsudku súdu prvej inštancie podať odvolanie. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. b) CSP odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

2.5. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, podľa obsahu spisu mu ale žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s návrhom na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie navrhuje dovolaciemu súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3.1. Žalovaný vidí dôvodnosť dovolania v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorým mu odvolací súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP].

3.2. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je podľa dovolateľa náležité odôvodnené, je prekvapivé, nepredvídateľné a len mechanicky potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie. Dovolateľ poukázal na súvisiace konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10Cb/13/2021, kde vystupoval rovnako v postavení žalovaného a bol procesne úspešný.

3.3. Žalobca podľa dovolateľa nepredniesol v konaní tvrdenia, ktoré si osvojili sudy nižšej inštancie. Pokiaľ žalobca v konaní tvrdil, že zasielal dokumenty prostredníctvom tretej osoby, uvedené tvrdenie mal v konaní preukázať. Súd prvej inštancie podľa dovolateľa neznámym spôsobom dospel k záveru o tom, že žalobca strávil na mieste vykonávania diela 160,5 hodín a v tomto čase skutočne dielo aj vykonával. Dovolateľ sa nestotožnil s názorom súdu, že uvedenú skutočnosť žalovaný v konaní nepoprel.

3.4. Dovolateľ zdôraznil zmluvné dojednanie obsiahnuté v bode 2.4 Zmluvy o dielo, ktoré má prednosť pred zaužívanými obchodnými zvyklosťami. Výpoveď svedka J. nebola podľa žalovaného obsahovo podstatná pre toto konanie. Zhotoviteľ sa mal domáhať nahradenia prejavu vôle pri podpise súpisu vykonaných prác.

3.5. K doručeniu súpisu vykonaných prác na sociálnych sieťach dovolateľ uviedol, že majú často technické problémy a nemusí prísť k riadnemu doručeniu, a to obzvlášť ak nie sú adresátom potvrdené ako doručené. Faktúra žalobcu je podľa žalovaného bezpredmetná a žalobca v konaní nepreukázal, čo v skutočnosti pre žalovaného vykonal, že žalovanému doručil súpis vykonaných prác, že prišlo k odmietnutiu podpisu súpisu vykonaných prác alebo iného konania zo strany žalovaného s cieľom zbaviť sa povinnosti uhradiť cenu za zhotovenie diela a že žalovaného vyzval na prevzatie súpisu vykonaných prác.

3.6. V súlade s čl. II. bod 2.4 Zmluvy o dielo bolo možné fakturovať dohodnutú odmenu až po schválení súpisu vykonaných prác objednávatelom. Ak neboli zo strany žalovaného práce odsúhlasené, nemohli byť predmetom fakturácie. Nebolo povinnosťou žalovaného úspešne namietat faktúru, ale povinnosťou žalobcu v konaní bolo preukázať, že táto faktúra bola riadne a dôvodne vystavená. K doručeniu súpisu vykonaných prác prostredníctvom sociálnej siete dovolateľ uviedol, že označené meno profilu sa nezhoduje s jeho menom a priezviskom a zároveň žalobca ani nepreukázal, že by mu táto

osoba schválila súpis vykonaných prác.

3.7. Odvolací súd podľa dovolateľa nezohľadnil judikatúru, na ktorú žalovaný poukazoval a rovnako nezohľadnil dôkazy a argumenty žalovaného uplatnené v odvolaní.

3.8. Navrhovaný odklad vykonateľnosti odôvodnil žalovaný tým, že dovolateľ je fyzickou osobou, ktorá zodpovedá celým svojím majetkom a dovolateľ disponuje informáciou, že žalobca podá alebo už podal návrh na vykonanie exekúcie. V rámci exekučného konania vznikne dovolateľovi ujma presahujúca istinu vymáhanej pohľadávky, čo podľa žalovaného nie je spravodlivé.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, zastúpená advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

6. Žalovaný v dovolaní namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu napĺňajúci dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Podstata dovolacích námietok žalovaného spočíva v nesprávnych skutkových zisteniach, v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu a nezohľadnení tvrdení žalovaného v konaní.

7. Vo vzťahu k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že dovolací súd nie je oprávnený vykonávať dokazovanie, ale je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Preto otázka skutkových zistení môže byť predmetom dovolacieho konania len výnimočne, pokiaľ je preskúmanému rozhodnutiu súdu možné pripísať atribút arbitrárnosti, ktorý môže byť naplnený i hodnotením dôkazov, ktoré je vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného základu tak, že z nich pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové závery (I. ÚS 51/2020) alebo pokiaľ je odôvodnenie rozhodnutia extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, I. ÚS 200/2012). Arbitrárne rozhodnutie predstavuje zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, a preto je logická, funkčná a teleologická konzistentnosť hodnotenia dôkazov preskúmateľná aj v dovolacom konaní podľa § 420 písm. f) CSP.

8. Dovolať namieta nesprávne skutkové zistenia v časti vykonávania dohodnutého diela žalobcom a v časti schválenia súpisu vykonaných prác žalovaným. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, ktorý v odseku 34. uviedol, že z bodu 2.4 Zmluvy o dielo nevyplýva, že by súpis prác mal žalovaný ako objednávateľ schváliť písomne. Zároveň odvolací súd poukázal na dokument Wochenbericht - Stundenzettel, ktorý v konaní predložil žalobca a ktorý žalovanému pri ostatných faktúrach žalobcu postačoval. Vo vzťahu k skutočnému vykonávaniu prác žalobcom odvolací súd v odseku 33. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu uviedol, že ich vykonávanie v rozsahu deklarovanom žalobcom potvrdil svedok R., ktorý zároveň potvrdil, že práce, ktoré vykonávali, boli odsúhlasované nemcami a takto odsúhlasené práce boli R. F. zasielané aj za žalobcu na ich preplatenie žalovanému. Uvedený spôsob potvrdzovania odpracovaných hodín potvrdil aj svedok J..

9. Súd prvej inštancie rovnako poukázal na systém potvrdzovania počtu odpracovaných hodín, ktorý pre žalobcu potvrdzovala osoba generálneho zhotoviteľa, čo v tomto prípade bola nemecká obchodná spoločnosť. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca preukázateľne predložil žalovanému počet odpracovaných hodín a žalovaný tento počet odpracovaných hodín žiadnym spôsobom nerozporoval.

10. Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutí súdov nižšej inštancie vyplýva, že medzi zmluvnými stranami bol zaužívaný spôsob odsúhlasovania počtu hodín taký, že na mieste výkonu diela prácu zadával a odpracovaný počet hodín odsúhlasoval určený koordinátor nemeckej obchodnej spoločnosti, ktorá bola generálnym zhotoviteľom diela. Takto odsúhlasený počet hodín bol následne R. za žalobcu zasielaný žalovanému prostredníctvom aplikácie Messenger na profil s označením Y., k čomu žalobca v konaní predložil screenshoty z aplikácie. Iný dokument, ktorý by predstavoval súpis vykonaných prác

žalobcom v konaní predložený nebol, a to aj napriek tomu, že žalovaný už žalobcovi viaceré rovnako vystavené faktúry zaplatil. Žalovaný zároveň pri výsluchu v konaní pred súdom prvej inštancie 14. februára 2022 potvrdil, že predmetný profil v aplikácii Messenger používal. V uvedených skutkových zisteniach súdov nižšej inštancie najvyšší súd žiadnu zjavnú nesprávnosť nevzhliadol.

11. Pokiaľ ide o čl. II bod 2.4 Zmluvy o dielo, na ktorý žalovaný poukazuje aj vo svojom dovolaní, a z ktorého podľa žalovaného vyplýva, že bez odsúhlasenia súpisu prác zo strany žalovaného nemohlo prísť k vzniku nároku žalobcu na zaplatenie ceny za dielo, najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že súdy nižšej inštancie uvedené ustanovenie Zmluvy o dielo neopomenuli, ale uviedli, že medzi žalobcom a žalovaným nebolo dohodnuté schválenie súpisu prác písomne. Následne poukázali na zaužívanú prax medzi zmluvnými stranami pri schvaľovaní súpisu prác, ktorá spočívala v podpise odpracovaného počtu hodín na dokumente Wochenbericht - Stundenzettel nemeckou osobou prítomnou na stavbe a následným zasielaním takto podpísaného dokumentu prostredníctvom aplikácie Messenger žalovanému. Súčasne bolo zdôraznené, že žalovaný sa na mieste výkonu diela nenachádzal, preto podpis žalovaného na dokumente s odpracovanými hodinami nebolo možné zo strany žalobcu objektívne získať. Uvedeným spôsobom tak na základe zaužívanej prax prichádzalo k schvaľovaniu súpisu prác, pričom súdy nižšej inštancie zdôraznili, že schvaľovanie súpisu prác nebolo dohodnuté písomne, žalovaný zaslaný počet hodín po doručení nenamietal a zároveň nepredložil žiaden iný dokument, na ktorom by sa mal nachádzať rozdielny súpis prác, pričom svedok vypočutý v konaní skutočne vykonávanie dohodnutého diela žalobcom v konaní potvrdil. Preto len všeobecné tvrdenia žalovaného o tom, že v konaní nemalo byť preukázané, čo žalobca skutočne vykonával, ďalej nemalo byť preukázané doručenie súpisu vykonaných prác, výzva na prevzatie súpisu vykonaných prác a odmietnutie podpisu súpisu vykonaných prác, na jednej strane nezodpovedajú skutkovému stavu zistenému súdmi nižšej inštancie a na strane druhej vyjadrujú všeobecnú nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím v tejto veci, ktorá ani nemôže zakladať opodstatnenosť podaného dovolania.

12. Tak ako najvyšší súd uviedol už vyššie, otázka skutkových zistení môže byť predmetom dovolacieho konania len výnimočne, pokiaľ je preskúmanému rozhodnutiu súdu možné pripísať atribút arbitrárnosti alebo pokiaľ je odôvodnenie rozhodnutia extrémne nelogické so zreteľom na preukázané a právne skutočnosti. Uvedené pochybenie odvolacieho súdu zakladajúce arbitrárnosť alebo extrémnu nelogickosť odôvodnenia rozhodnutia najvyšší súd v tu posudzovanej veci neidentifikoval.

13. Vo vzťahu k súvisiacemu konaniu na súde prvej inštancie vedenému pod sp. zn. 10Cb/13/2021, ktorým dovolateľ odôvodňoval prekvapivosť rozhodnutia v tejto veci, najvyšší súd uvádza, že samotný žalovaný k dovolaniu priložil uznesenie odvolacieho súdu z 28. apríla 2023 č. k. 3Cob/103/2022-195, o ktorom teda má vedomosť a ktorým bolo namietané rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu práve naopak vyplýva prijatie totožného názoru odvolacím súdom aj vo vzťahu k súvisiacemu súdnemu konaniu. Samotná skutočnosť, že dovolateľ s rozsahom a obsahom predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasí, nemôže zakladať prekvapivosť rozhodnutia v tu preskúmvanej veci.

14. Dovolateľ namietal aj nezohľadnenie judikatúry odvolacím súdom, na ktorú poukazoval vo svojom odvolaní. Žalovaný v odvolaní poukazoval na právnu vetu publikovanú v ZSP 31/2000 týkajúcu sa splatnosti ceny diela viazanej na splnenie odkladacej podmienky. K uvedenému najvyšší súd konštatuje, že odvolací súd nespochybnil existenciu a platnosť zmluvného ustanovenia čl. II. bod 2.4 Zmluvy o dielo. Odvolací súd ale dospel k záveru, že k jeho naplneniu prišlo spôsobom, ktorý sa medzi zmluvnými stranami zaužíval v praxi. Nebolo preto potrebné sa osobitne vysporiadavať so závermi uvedeného rozhodnutia, na ktoré poukázal žalovaný.

15. Najvyšší súd preto konštatuje, že naplnenie dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezistil.

16. Žalovaný uplatnil dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu. Z obsahu dovolania ale vyplýva, že žalovaný dovolacími námietkami napáda výrok I. rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol

potvrdený výrok I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k výroku II. rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo jeho odvolanie odmietnuté, žalovaný žiadne dovolacie dôvody neuviedol. Dovolací súd sa prípustnosťou dovolania proti II. výroku rozsudku odvolacieho súdu z uvedeného dôvodu nezaoberal.

17. Vzhľadom na vyššie prijaté závery o nenaplnení dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP, najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c) CSP odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

18. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia a nebol povinný o tom vydať osobitné rozhodnutie (m. m. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. novembra 2022 sp. zn. IV. ÚS 578/2022 a z 26. októbra 2022 sp. zn. II. ÚS 483/2022).

19. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Napriek procesnému úspechu žalobcu v dovolacom konaní mu náhradu trov dovolacieho nepriznal z dôvodu, že mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.